

[Kaj Hansen.]
det vil kun give lejestigninger på omkring 10 pct. Det kalder jeg demagogi. Det kan ikke være demagogi at gøre opmærksom på kendsgerningerne.

Så vil jeg gerne sige, når man spørger, på hvilket grundlag kommunisterne tager stilling, at det er skam ikke nogen hemmelighed, hr. boligminister, det gør vi ud fra arbejderklassens interesser, det gør vi i forhold til, at vi varetager arbejderklassens interesser, og i dette spørgsmål varetager vi lejernes interesser.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Der må, som jeg allerede i stilhed har gjort taleren opmærksom på, ikke tales direkte til medlemmer eller ministre.

Wilhelm (VS):

Jeg skal blot sige til hr. Ingomar Petersen, at vi for længst i boligudvalget har bedt om samråd med ministeren om dette spørgsmål — at det ikke forudsætter, der ligger et forslag fra os til behandling, ved hr. Ingomar Petersen's jo udmærket — men at man omhyggeligt i 14 dage har undgået, at dette samråd fandt sted, fordi disse drøftelser, som jeg har været inde på mange gange i dag, og som hr. Kaj Hansen har bekræftet det, holdes uden for boligudvalget og trækkes ned i korridorerne. Så det kan ikke være noget argument for at trække vores forslag igennem den dér pseudodemokratiske mølle.

Må jeg sige til boligministeren, at jeg ikke mener, man skal slippe fra at stå og sige her, at vi totalt har set bort fra bestemmelserne i lejelovgivningen og totalt har forbigået de foreliggende kendsgerninger uden at komme med ét eneste og konkret eksempel på berettigelsen af disse beskyldninger. Så jeg vil anmode boligministeren om over for os to ordførere, der er de eneste i dag til at forelægge kendsgerninger, forelægge tal, nævne det materiale, som boligministeriet har frembragt, kommentere det osv., over for os at dokumentere påstanden om, at vi totalt ser bort fra bestemmelser i lejelovgivningen, at vi totalt ser bort fra eller forbigår de kendsgerninger, der foreligger.

Jeg må selvfølgelig acceptere, at man ikke må sige rævestreger. Jeg går ud fra, at det ikke er den fungerende formands mening at fratage mig muligheden for at sige,

hvad jeg mener, så hvis man kan stille et andet udtryk til rådighed, der dækker det samme, kan vi undgå det i fremtiden.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg må gøre taleren opmærksom på, at der flere gange har været anvendt en tone i denne debat, som er uden for, hvad der er rimeligt. Det gælder også det sidste indlæg.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, jeg fik på mit spørgsmål vedrørende statens repræsentant i landsbyggefonden. Svaret var særdeles oplysende og også interessant, for hidtil har vi haft den opfattelse, at statens repræsentant i Boligselskabernes Landsbyggefond næsten havde varetet. Jeg kan altså forstå og konstatere, at det har statens repræsentant ikke, og det synes jeg er særdeles vigtigt, i hvert fald for visse, at få oplyst.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger til det sidste, der er sagt her; så skal jeg prøve på at slutte debatten. Når hr. Ingomar Petersen kalder disse forslag for propagandaforslag, bør han lige holde sig for øje, hvad det er, folk bliver sure over. Folk er blevet sure over at få presset en hel masse ting ned over sig, f. eks. disse enorme huslejestigninger, som de i hvert fald fra hr. Ingomar Petersens og de øvrige forligspartiets side var blevet bildt ind ikke var så alvorlige, som de er. Og så kan man spørge sig selv, hvem det er, der anvender propaganda. Mig forekommer det rigtigt at sige, at det er ikke så mærkeligt, om folk bliver sure, om folk bliver vrede, og om folk bliver gale på det, vi laver herinde, når det er således, at man for det første fortæller dem noget, der er forkert, og dernæst lægger byrder på dem, som de ikke havde ventet, og for det tredje, når så partier her gør opmærksom på det, reagerer på den måde, som man gør, med enten at sige propaganda eller nøjes med ikke at sige noget som helst. Jeg synes, det karakteriserer ikke forslagsstillerne, men forligspartierne.

Så skal jeg føje til yderligere — det har jeg sagt før, og det vil jeg tillade mig at gentage — at den behandling — og det er ikke mig, der skal forsvare det kommunistiske parti eller VS, det kan de godt selv gøre — som det kommunistiske partis og VS' repræ-